NORAKSTS
Lieta Nr. A420486812
A01676-13/37

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
JELGAVAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Jelgavā 2013.gada 18.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis A.Vīksne,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *A.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *A.Š.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2012.gada 18.maija lēmumu Nr. 200/12.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 7.martā plkst. 12^{10} *A.Š. /adrese/* automašīnā Skoda Oktavia, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk tekstā — automašīna Skoda Oktavia), pārvadāja ar akcīzes nodokli apliekamās preces — tabakas izstrādājumus (130 cigarešu paciņas ,,Winston" ar 2600 cigaretēm, 290 cigarešu paciņas ,,Kiss" ar 5800 cigaretēm, 110 cigarešu paciņas ,,Bayron" ar 2200 cigaretēm), kuras nebija marķētas ar Latvijas Republikas akcīzes markām. *A.Š.* pārkāpa ar akcīzes nodokli apliekamo preču aprites noteikumus, kas noteikti likumā ,,Par akcīzes nodokli". Kopējais uzglabāto cigarešu skaits - 10600 cigaretes. Par likuma ,,Par akcīzes nodokli" 4.panta 1.daļas 2.punkta, 33.panta 2. un 3.daļas prasību neievērošanu, par ko paredzēta administratīvā atbildība LAPK $169.^{3}$pantā, Pārvaldes Dobeles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieks *R.K.* 2012.gada 22.martā pieņēma lēmumu Nr.020/PA777817 un uzlika *A.Š.* naudas sodu Ls 150 (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieks, izskatot *A.Š.* iesniegumu par sākotnējo lēmumu, 2011.gada 17.maijā pieņēma lēmumu Nr.200/12 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu. Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] Pārkāpuma faktu pierāda administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 777817, apskates protokols, ar kuru 20l2,gad 7.marta no *A.Š.* automašīnas Skoda Oktavia izņemtas cigarešu paciņas (apskates protokolā norādīts), cigarešu skaits kopā 10600, kas marķētas ar Krievijas akcīzes markām, paša *A.Š.* paskaidrojums, un *U.L., I.O.* un *A.K.* dienesta ziņojumi.

[1.2] *A.Š.* iesniegumā minētais, par to, ka viņš koferi ir saņēmis 07.03.2012. plkst.07^{30} no *E.E.* ir pretrunā ar *A.K.* dienesta ziņojumā teikto to, ka *A.Š. /adrese/* plkst.12^{10} no garāžas iznesis koferi un ielicis to automašīnā Škoda Oktavia. Lietā nav ziņu, ka automašīnā būtu atradies vēl kad koferis, kuru iespējams iesniedzējam būtu iedevusi *E.E.* Kā arī lietas materiālos ir audio ieraksts, kurā apstiprinās, ka iesniedzējs ir apzinājies sekas pārvadājot cigaretes, kuras nav marķētas ar Latvijas republikas akcīzes markām, turklāt pierādījums tam ir tas, ka iesniedzējs deva naudas kukuli Ls 95 apmērā jaunākajam inspektoram *A.K.*, kas norāda uz apzinātu mēģinājumu izvairīties no administratīvās atbildības. Iestāde saskata *A.Š.* darbībās ar nodomu izdarītu prettiesisku un vainojamu darbību.

[1.3] Iestāde policijas darbinieku sniegtajām ziņām piešķir lielāku ticamību nekā *A.Š.* paskaidrojumiem un iesniegumā rakstītajam. Lai gan policija darbinieku liecības (dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, Iestādes ieskatā policijas darbinieku teiktajam par notikumiem, kas risinājušies tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

Iestāde uzskata, ka pieteicēja paskaidrojumi par faktiskajiem apstākļiem nav patiesi un ir sniegti ar nolūku izvairīties no administratīvās atbildības un soda, jo tie ir pretrunā ar policijas darbinieku sniegtajām ziņām par faktiem, kurus Iestāde novērtē kā ticamus.

[1.4] Iestāde nekonstatē apstākļus, kas norādītu uz Pārvaldes Dobeles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka *R.K.* nekompetenci, piemērojot tiesību normas un to, ka viņš būtu pārkāpis procesuālas tiesību normas, kā rezultātā pieņēmis prettiesisku lēmumu. Iestādes ieskatā Pārvaldes Dobeles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieks *R.K.*, izvērtējot visus faktiskos apstākļus pieņēmis, absolūti leģitīmu un likuma ietvaros atbilstošu lēmumu.

[1.5] Pieņemot lēmumu Nr.020/PA 777817 *A.Š.* administratīvā pārkāpuma lieti tika izvērtēti administratīvā akta izdošanas lietderības apsvērumi, izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Atbildību pastiprinošie apstākļi, kādi noteikti LAPK 34.pantā, dotajā gadījumā netika konstatēti. Ņēma vērā, ka šāda veida pārkāpums *A.Š.* rīcībā ir konstatēts pirmo reizi, *A.Š.* par pārkāpumu tika piemērots 169^{3}.panta sankcijā paredzētais naudas sods Ls 150 apmērā, kas iestādes ieskatā ir atbilstošs un samērīgs izdarītajam pārkāpumam, jo uzglabāto tabakas izstrādājumu daudzums bija liels -10600 cigaretes, kuru vērtība un līdz ar to valsts budžetam nodarītie zaudējumi pārsniedz piemērotā soda apmēru, izņemtā prece konfiscēta. Tādējādi ar naudas soda un precu konfiskācijas piemērošanu ir sasniegts LAPK 22.pantā

noteiktais administratīvā soda mērķis, jo visas sabiedrības interesēs ir audzināt pārkāpēju likuma ievērošanas garā un atturēt no prettiesiskas rīcības, kā arī godīgas akcīze preču aprites.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 20.jūlijā saņemta *A.Š.* sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu. Sūdzībā norādīti tālāk minētie argumenti.

[2.1] Pieteicējs uzskata, ka gan Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Dobeles iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieks *R.K.*, gan Valsts policijas Zemgales reģiona pārvalde ir nepareizi novērtējuši lietas faktisko situāciju un piemērojuši nepareizās tiesību normas, kā rezultātā pieņēmuši prettiesiskus lēmumus.

[2.2] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2012.gada 7.martā plkst. 07:40 sūdzības iesniedzēja paziņa *E.E.* iedeva sūdzības iesniedzējam zilas krāsas koferi un palūdza, kad viņš dosies uz viņas lauku mājas pusi, nogādāt šo koferi uz viņas lauku mājām. Par kofera saturu sūdzības iesniedzējs neinteresējās un kas tajā ir iekšā pieteicējam nekādas informācijas nebija. Minēto koferi sūdzības iesniedzējs ielika savā dienesta automašīnā Škoda Oktavia, uz aizmugurējā sēdekļa un plānoja, ka to aizvedīs dienas laikā uz *E.E.* lauku mājām, kad sanāks darba darīšanās būt tajā vietā.

[2.3] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņa darbībā nav saskatāma vaina, proti, sūdzības iesniedzējs nezināja par citai personai piederoša kofera saturu un viņam arī nevajadzēja zināt par citai personai piederoša kofera saturu, tai skaitā, ka tajā atrodas cigaretes, kuras nebija marķē tas ar Latvijas Republikas akcīzes markām.

[2.4] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lietā nav neviena pierādījuma, kas apstiprinātu, ka viņš zināja vai tam vajadzēja zināt par kofera saturu. Un par tādiem pierādījumiem nevarot kalpot Valsts policijas darbinieku iekšējie ziņojumi. Pie tam, pretēji Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes lēmumā norādītajam, sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi lietā nav pretrunā arī Valsts policijas inspektora *A.K.* dienesta ziņojumam, kurā viņš norāda, ka sūdzības iesniedzējs 2012.gada 7.martā plkst.12:10 no garāžas iznesis koferi un ielicis to automašīnā un tas it kā apstiprina sūdzības iesniedzēja vainu. Šajā sakarā sūdzības iesniedzējs vērš tiesas uzmanību, ka:

[2.4.1] viņš tajā laikā atradās pavisam citā vietā, proti, kā norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā. 2012.gada 07.marta plkst. 12:10 sūdzības iesniedzējs atradās */adrese/*, nevis pie garāžām;

[2.4.2] Valsts policijas inspektora *A.K.* dienesta ziņojums neapstiprina, ka sūdzības iesniedzējam būtu zināms kofera saturs, bet tikai to, ka koferis lika pārvietots no garāžas uz automašīnu ap plkst.12. Šajā sakarā sūdzības iesniedzējs norāda, ka pēc kofera saņemšanas 2012.gada 07.martā plkst. 07:40 no pieteicēja paziņas *E.E.*, viņš vēlāk uz neilgu laiku ap plkst.12 bija piebraucis ar automašīnu Skoda Oktavia pie savas garāžas */adrese/* un uz īsu brīdi izlika koferi no automašīnas salona, lai varētu automašīnu iztīrīt, pēc kā no jauna ielika koferi automašīnas salonā.

[3] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvalde rakstveida paskaidrojumos tiesai par sūdzību norāda, ka tā ir nepamatota un noraidāma, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs uzturēja sūdzību.

Uz tiesas sēdi iestādes pārstāvis nebija ieradies. Tiesa izskatīja lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[5] *A.Š.* saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 169.[3] pantā noteikto pārkāpumu, piemērojot naudas sodu Ls 150 apmērā.

Saskaņā ar LAPK 169.[3] pantu par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem — uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, [...]. LAPK 169.[3] pantu ir blanketa tiesību norma, kas izriet no citu tiesību normu pārkāpuma, un piemērojama tikai tad, ja citā normatīvajā aktā ir precīzi noteikts tiesiskais pienākums un tā izpildes kārtība, bet persona to nav ievērojusi. Iestāde secinājusi, ka *A.Š.* pārkāpis likuma „ Par akcīzes nodokli" 33.panta otro un trešo daļu.

Likuma par „Par akcīzes nodokli" 33.panta otrā daļa noteic, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, izmantot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt akcīzes preces, par kurām nav samaksāts akcīzes nodoklis, izņemot šajā likumā noteiktos gadījumus. Savukārt minētā likuma 33.panta trešā daļa paredz, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, izmantot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus, kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām, izņemot normatīvajos aktos noteiktos gadījumus.

Tādejādi, lai atzītu sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības par pamatotu, konkrētajā gadījumā jākonstatē, ka 2012.gada 7.martā *A.Š.* 2012.gada 7.martā uzglabāja akcīzes preces, par kurām nav samaksāts akcīzes nodoklis un kuras nav marķētas ar akcīzes nodokļa markām.

Lietā nav strīda, ka par administratīvās pārkāpuma lietas ietvaros *A.Š.* izņemtajiem un konfiscētajiem tabakas izstrādājumiem (cigaretēm) nav samaksāts akcīzes nodoklis, kā arī tās nebija marķētas ar akcīzes nodokļa markām.

No pieteikuma izriet, ka lietā ir strīds, vai iestāde ir pietiekami savākusi pierādījumus un nepareizi izvērtējusi faktiskos apstākļus, lai tiktu atzīta sūdzības iesniedzēja vaina LAPK 169.[3] pantā noteiktā pārkāpuma izdarīšana.

[6] Izskatot sūdzību, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to atbilstoši LAPK 289.[13] panta trešajai daļai tiesa pievienojas iestādes Lēmumā ietvertajai motivācijai attiecībā uz pierādījumiem, kas apliecina *A.Š.* vainu LAPK 169.[3] pantā noteiktā pārkāpuma izdarīšanā.

Tāpat tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu izdarījusi būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[7] Papildus minētajam Lēmumā, tiesa norāda uz sekojošiem apsvērumiem.

No sūdzības iesniedzēja sūdzības izriet, ka viņa rīcībā nav saskatāma vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jo viņš nezināja par citai piederošā kofera saturu. Secināms, ka sūdzības iesniedzējs vērš tiesas uzmanību uz apstākli, ka minētā darbība notika aiz neuzmanības (nezināja par kofera saturu).

LAPK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Līdz ar minēto lietā nav būtiskas nozīmes, vai sūdzības iesniedzējs darbības veica ar nodomu vai aiz neuzmanības. Abos gadījumos konstatējama personas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Tāpat nav būtiskas nozīmes apstāklim, kam piederēja koferī esošās cigaretes, jo LAPK 169.[3] pantā noteiktā pārkāpuma sastāva kvalificējošās pazīmes neparedz noskaidrot akcizētās preces īpašnieku.

A.Š. norāda, ka viņa paskaidrojumi nav pretrunā ar policijas inspektora *A.K.* ziņojumā sniegto informāciju. *A.Š.* sūdzībā norāda, ka viņš koferi īslaicīgi bija novietojis garāžā, lai iztīrītu automašīnas salonu *(lietas 5.lapa).* Savukārt *A.Š.* 2012.gada 19.aprīļa sūdzībā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldei par minēto apstākli nav atsauces uz minēto apstākli *(lietas 27.—29.lapa).* Tiesa piešķir augstāku ticamības pakāpi agrāk sniegtajai informācijai, jo vēlāk sūdzības iesniedzēja sniegtā informācija sūdzība tiesai ir rediģēta atbilstoši Lēmumā esošajai argumentācijai. Līdz ar minēto tiesa arī piešķir augstākas ticamības statusu policijas inspektora *A.K.* dienesta ziņojumā sniegtajai informācijai *(lietas 35.lapa).*

Tiesa iepazīstoties ar Lēmumu, secina, ka Lēmumā ir norādīti lietderības apsvērumi un kritēriji soda sankcijas apmēra noteikšanai *(lietas 15.lapa),* proti, norādīts uz pārkāpuma būtiskumu, proti, ka soda apmērs noteikts, ņemot vērā uzglabāto tabakas izstrādājumu daudzumu (10600 cigaretes).

[8] Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka *A.Š.* ir vainīgs administratīvā pārkāpuma, atbildība par kuru paredzēta LAPK 169.[3] pantā noteiktā pārkāpuma izdarīšanā, kā arī nekonstatējot būtiskus procesuālus pārkāpumus iestādē, secināms, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmumu noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] panta otro daļu, 289.[17] panta pirmo daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *A.Š.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2012.gada 18.maija lēmumu Nr. 200/12.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2012.gada 18.maija lēmumu Nr. 200/12.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis A.Vīksne